

København, den 4. oktober 2010

J.nr. 2010-02-0571 GYS/GYS
4. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [redacted] på vegne politiassistentene [redacted] og [redacted] (herefter kaldet klager) klaget over advokat [redacted], Odense C (herefter kaldet indklagede).

Sagens tema:

Klagen vedrører indklagedes adfærd i forbindelse med udtalelser til pressen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 25. maj 2010.

Sagsfremstilling:

Politiassistentene (klager), fortog i 2009 i forbindelse med deres arbejde en anholdelse under en ransagning af en kiosk. Under anholdelsen blev der bl.a. anvendt peberspray. Anholdelsen blev filmet. Indklagede anmeldte efterfølgende, på vegne af sine klienter, politiassistentene for bl.a. vold.

I artikel i dagspressen den 9. juli 2009 under overskriften "Video afslører rå vold" udtalte indklagede:

"Dybt chokeret og rystet over episoden kalder [indklagede] sigtelsen for vold "oprørende" og "en politistat værdig", og at der sket ikke er grund til at fare frem mod blandt andre den 26-årige på den aggressive måde, som videooptagelsen dokumenterer".

...

"Det er helt forkasteligt. Den første betjent virker fuldstændig, som om han er på stoffer, siger advokaten."

”For mig at se opfinder betjentene en sigtelse for vold mod tjenestemand for at undgå et ansvar for sig selv, sine egne fejl og manglende kompetence til at tackle situationen professionelt, siger [indklagede].”

I artikel samme dag under overskriften ”Skarp kritik fra advokat” udtalte indklagede:

”En optagelse til en film, som kan bruges på Politiskolen til at vise, hvordan man *ikke* skal gøre, når man skal anholde nogen.”

”Specielt to eller tre af de betjente, man kan se på filmen, søger selv konfrontation. Man skal ikke stå og råbe af det danske politi, men som borger har man også krav på, at politiet opfører sig efter retsplejeloven, siger han.”

”Advokaten peger på en lang række overtrædelser, som finder sted i løbet af de 55 sekunder, som videoklipet varer. Han er især kritisk overfor voldssigtelsen mod NA.”

”Det er en skærpene omstændighed, hvis det viser sig, at politiet har delt en sigtelse ud for at skjule dets egne fejl. Det virker ikke, som om [klagers klient] slår nogen på filmen. Mange gange kan man være imponeret over, at politifolk kan holde hovedet koldt, men her virker det nærmest, som om det er nogen, der er på stoffer, siger [indklagede].”

I samme artikel spurgte journalisten indklagede, om hans klient ville blive dømt for vold, såfremt filmen ikke havde været der. Indklagede svarede:

”Uden tvivl. Det ville han. For det havde været to, hvis ikke tre politifolks ord mod hans. Så er det ligegyldigt, hvad hans venner måtte sige. Der vil blive lagt til grund, at de er subjektive, men betjentene er objektive.

...

Jeg vil sige det på den måde – jeg kan ikke med mine egne øjne se, at han slår. Jeg vil ikke sige, at de betjente lyver. Jeg vil kun sige, hvad jeg kan forholde mig til. Hvis de lyver, så har de et problem.

...

For mig at se opfinder betjentene en sigtelse for vold mod tjenestemand for at undgå et ansvar for sig selv, sine egne fejl ...”

Statsadvokaten udtalte den 2. november 2009 vedrørende anmeldelsen af politiassistent-terne:

”På baggrund af det forudgående forløb finder jeg imidlertid ikke grundlag for at tilside-sætte politibetjentens vurdering af risikoen for sin egen sikkerhed i den pågældende situation.

Jeg finder herefter i det hele ikke grundlag for at udtale kritik vedrørende dette punkt i klagen/anmeldelsen.

...

Det fremgår af videoptagelsen, at magtanvendelsen består af fastholdelse samt forsøg på at anlægge førergreb, ligesom [A-H] da han ligger på jorden bliver holdt fast, således at han ikke kan komme op.

Jeg finder herefter ikke grundlag for at antage, at magtanvendelsen er gået videre end påkrævet, hvorfor jeg heller ikke finder anledning til at udtale kritik heraf.

...

Jeg finder herefter, at det har været korrekt og i overensstemmelse med retningslinjerne at anvende peberspray i den pågældende situation, idet jeg også lægger vægt på, at alternativet ville have været, at flere af de tilstedeværende politiassistenter skulle have bidraget til at fastholde [A-H] på asfalten, hvilket må antages at ville have forøget risikoen for alvorlige skader.

Efter omstændighederne finder jeg endvidere, at politiassistenten i tilstrækkeligt omfang har søgt at tilkendegive overfor [A-H], at peberspray ville blive anvendt.

Jeg finder herefter ikke, at anvendelsen af peberspray overfor [A-H] udgør et strafbart eller kritisabelt forhold.

...

Jeg finder herefter, at der har været grundlag for at rejse sigtelse mod ham for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen og at det har været påkrævet at foretage anholdelse for at hindre yderligere overtrædelser.

Jeg finder derfor ikke, at anholdelsen vil kunne udgøre et strafbart eller kritisabelt forhold.”

Rigsadvokaten udtalte den 14. januar 2010 vedrørende anmeldelsen af politiassistenterne:

”Efter gennemgang af sagen skal jeg herefter meddele, at jeg ikke finder grundlag for at ændre statsadvokatens afgørelse.”

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved generelt og konkret at mistænkeliggøre Politiet, herunder enkelte polititjenestemænd.

Klager har til støtte herfor gjort gældende,

at en forsvarsadvokat ensidigt og ubetinget skal varetage sine klienters interesse,

at indklagede kritikløst identificerer sig med sine klienters opfattelse af sagen, hvorved indklagede fremstår uden den fornødne uafhængighed og professionelle assistance, der må forlanges af en forsvarsadvokat, og

at såvel flere af de konkrete udtalelser, som den generelle mistænkeliggørelse af de implicerede polititjenestemænds handlinger og adfærd, er i strid med reglerne om god advokatskik.

Indklagede:

Indklagede har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført,

at med hensyn til citatet, som skulle stamme fra hans side, om, at "For mig at se opfinder betjentene en sigtelse for vold mod tjenestemænd for at undgå et ansvar for sig selv, sine egne fejl og manglende kompetence til at tackle situationen professionelt", henviser indklagede endnu engang til, at han på tidspunktet for gennemsyn af videoen var af den opfattelse, at der ikke blev begået vold mod betjentene,

at klienten ham bekendt efterfølgende blev tildelt en bøde for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen, og der var med andre ord ikke sket domfældelse for overtrædelse af hverken den simple eller kvalificerede voldsbestemmelse i straffeloven,

at indklagede er fortrøstningsfuld om, at netop Advokatnævnet er klar over ansvaret for, at ytringsfriheden forvaltes med størst rimeligt vægt på retten til også, at advokater deltaget

aktivt i debatten, og at ytringsfriheden ikke betragtes med så konservative og rigoristiske briller og den ditto fortolkning, som den klagers advokat ønsker statueret,

at når klager opfordrede indklagede til at tilkendegive, om han var korrekt citeret, så må han svare, at når klager indgiver klager 11 måneder efter episoden, det vi sige 1 måned inden fristen udløber for indgivelse af adfærdsklager, efter at en avis har citeret ham for at sige noget, så vil indklagede tale mod bedre vidende, hvis han kunne lægge hovedet på blokken og sige ” jeg er fuldstændig korrekt citeret”,

at hvad avisen har fanget, er kanaliseret via en journalist, som interviewede indklagede, medens han gik hjemme på sin græsplæne, så han kan ikke være 100 % sikker på, at han er citeret aldeles ordret,

at det ikke er et led i et tilbagetog fra indklagedes side, for han står ved de holdninger og ord, der er beskrevet af journalisten, og

at andet ville være kujonagtigt.

Indklagede har endvidere anført:

”Sammenfattende skal der **principalt nedlægges** påstand om at klagen **afvises**, og at klager henvises til at få sagen afgjort ved domstolene.

Sagen er bevismæssigt ikke egnet til at finde sin afgørelse i Advokatnævnets regi.

Til støtte herfor gøres det gældende, at der ikke i tilstrækkeligt omfang er en bevismæssig sikkerhed for, at det kan lægges til grund, at de fremlagte aviscitater ordret stammer fra mig som indklaget.

Dette bestyrkes af, at jeg som indklaget ikke med sikkerhed kan bekræfte dette forhold. Denne bestyrkelses ændres ikke af, at jeg som indklaget tilkendegiver min fulde opbakning til hvad avisen har tilkendegivet.

Det er klager der skal tilvejebringe et tilstrækkeligt bevisgrundlag for at Advokatnævnet kan tage stilling til klagegrundlaget.

Et sådant bevisgrundlag har ikke kunnet tilvejebringes. Klager bør som følge heraf henvises til at søge spørgsmålet afgjort ved domstolene.

Subsidiært bør der ikke gives klager medhold i, at reglerne for god advokatskik kan anses for overtrådt.

Til støtte herfor gøres det gældende, at det indgivne klagegrundlag hverken helt eller delvist kan anses for at være i strid med reglerne for god advokatskik.

Hvis Advokatnævnet lægger til grund at citaterne ordret stammer fra mig som indklaget, så må det lægges til grund, at jeg som indklaget har en frihed til at ytre mig som partsrepræsentant på vegne af mine klienter.

Dette følger dels af grundlovens § 77 og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10, flydende ret, for såvel den enkelte borger som for partsrepræsentanter til, at man ytre sig indenfor de af lovgivningen foreskrevne grænser herunder straffelovgivningens bestemmelser om ærekrænkelser.

Det må videre lægges til grund, at der ikke i klagegrundlaget er fremsat ytringer som kan anses for at være hverken i strid med hverken den almindelige lovgivning, straffelovgivningen eller de almindelige pligter der følger af hvervet som advokat.

Stats- og Rigsadvokatens afvisning af den af mine klienter indgivne politianmeldelse ændrer ikke på dette forhold.

Videre bør det lægges til grund, at jeg som indklaget på tidspunktet for de fremsatte ytringer var i god tro om rigtigheden af grundlag for hvorpå ytringerne var fremsat, for den del af ytringerne, der vedrørte tilkendegivelser om mulig overtrædelser af retningslinjer, herunder de retsplejemæssige, som gælder for politiets magtanvendelser.

Denne gode tro bestyrkes objektivt af den videooptagelse som blev optaget af episoden.

Det bør tillige tillægges betydning for klagesagens afgørelse, at de af indklagede, det vil sige af undertegnede fremsatte ytringen, er relevante for varetagelsen af mine klienters interesser.

Endvidere bør det tillægges betydning for klagens afgørelse, at de fremsatte ytringer, som et partsindlæg, er af åbenbar almen interesse i en samfundsdebat om politiets magtanvendelse.

Advokatnævnet bør være yderst tilbageholdende med at udøve nogen form for censur i meningsudvekslingerne mellem såvel kolleger som advokaters brug af ytringsfriheden i den offentlige debat, for ikke at komme i modstrid med såvel straffelovens opfattelse af ytringsfrihedens grænser som den almindelige debat tone, som præger relevante samfundsemner.

Denne tilbageholdenhed skal udvises på baggrund af, at der ikke må herske *een* omgangstone for advokater og *een* anden for den øvrige befolkning.

Kun for det tilfælde at en advokat verbalt klart overskrider såvel den strafferetlige som den almindelige flydende grænse for hvad der må anses for god advokatskik, kan og bør Advokatnævnet reagere. Dette er ikke tilfældet i nærværende sag hvor det ville være en

udøvelse af censur, rent ytringsmæssigt, at statuere, at reglerne for god advokatskik måtte anses for at være overskredet.

Det bør lægges til grund at de afgivne citater på en afbalanceret måde generelt tilkendegiver, hvorledes jeg som klager opfatter politiets indsats og hvorledes politiet i visse situationer behandles, og at der alene er en konkret kritik over for dele af politiets indsats i den omhandlede episode fra gadenavn] den 30. juni 2009 gengivet i avisen [avisens navn] den 9. juli samme år.

Klagen bør som følge heraf subsidiært afvises som ubegrundet ud fra ovennævnte betragtninger.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Nævnet lægger til grund at indklagede har udtalt sig som citeret af pressen.

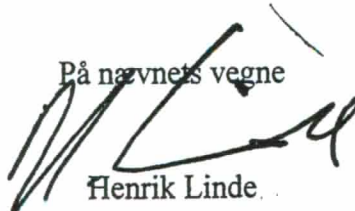
Nævnet finder, at indklagede er gået videre end berettiget til varetagelse af sin klients interesse ved til pressen bl.a. at udtale "For mig at se opfinder betjentene en sigtelse for vold mod tjenestemand for at undgå et ansvar for sig selv, sine egne fejl ..." Yderligere finder nævnet, at indklagede ikke på baggrund af det kendskab, han havde til sagen, havde grundlag for bl.a. at udtale "Den første betjent virker fuldstændig, som om han er på stoffer."

På den baggrund finder nævnet, at indklagede har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og nævnet tildeler ham i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, en irettesættelse.

Indklagede kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Indklagede tildeles en irettesættelse.

På nævnets vegne

Henrik Linde